

[Rager.]

for hvem jeg forstod hovedvægten ved loven lå deri, at den skulle revideres. Sådan er det ikke for mit vedkommende, og jeg kan heller ikke på nogen måde slutte mig til den henvendelse til ministeren om at gå så langsomt frem, at loven ikke virkelig bliver gennemført i den udstrækning, det er tanken.

Jeg lægger altså megen vægt på, at disse erhvervsvejledere bliver valgt på rette måde, og jeg er ikke i tvivl om, at ministeren er enig med mig heri og vil gøre sit bedste i den henseende.

Endvidere har jeg forstået, at denne lov ikke på nogen måde vil hindre den erhvervsvejledning eller snarere den hjælp til ansættelse af unge mennesker i erhvervene, som ganske uofficielt finder sted, når selskaber, firmaer og institutioner henvender sig til skolemyndigheder og spørger, om der blandt dem, der er ved at blive færdige på skolen, er nogen, som de pågældende skolemyndigheder mener vil egne sig for det og det. Denne fremgangsmåde har været anvendt i mange tilfælde med stort held, og jeg forstår, at man håber, skolemyndighederne stadig vil tage sådanne henvendelser fornuftigt og være behjælpelige, og at loven ikke på nogen måde skal gribe ind og virke ødelæggende på dette område. Man ønsker ikke at socialisere, men man ønsker at fortsætte det, der er bygget op, og yderligere at udbygge det.

Kjeldgaard Iversen: Som det fremgår af betænkningen og af, hvad udvalgets ærede ordfører før sagde, kan retsforbundet ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Vi kan hverken godkende forslaget eller dets principper, idet vi ikke kan godkende en sådan foranstaltning som en statsopgave. Efter de oplysninger, der foreligger, synes loven ikke engang at være påtrængende nødvendig, således at man under nødvendighedens pres måtte affinde sig med en sådan lov.

Det ærede medlem hr. Rager udtalte under første behandling — jeg anmoder om formandens tilladelse til et enkelt citat nu og senere —:

„Vi kan naturligvis stille visse forespørgsler i udvalget, om disse erfaringer er rigtige, vi kan søge at skaffe os udtalelser fra dem, der har haft med denne

sag at gøre, men stort set må vi gå ud fra, at når man møder med forslaget, som det er, er det, fordi erfaringerne i det store og hele har været gode. Jeg håber ikke, det er, fordi de, der har bedømt erfaringerne, er identiske med dem, der har lagt planerne og så synes så godt om deres egne børn.“

Det ærede medlem har åbenbart en følelse af, at det kunne være de samme kredse, der ønskede loven gennemført, som havde født tanken og derfor var mer eller mindre personlig interesseret i loven. Det ærede medlem håbede det ikke, men jeg synes, at udvalgsbehandlingen og de foreliggende betænkninger slår det ærede medlems håb i så henseende omkuld.

Det ærede medlem fru Nina Andersen udbad sig ved første behandling nærmere oplysninger om erfaringsmaterialet, og under udvalgsarbejdet blev der af det ærede medlem stillet en lang række spørgsmål, som ministeren besvarede, hvad han beredvilligt under første behandling havde lovet, idet han udtrykkelig havde sagt:

„Det er vel rimeligt, at besvarelserne gives i udvalget, hvor jeg med glæde vil komme til stede og være til rådighed med alle de oplysninger, det bliver os muligt at fremskaffe“.

Hvis de oplysninger, som ministeren kom med til udvalget, er dem, det var muligt at fremskaffe, tør jeg nok sige, at det er et noget tyndbenet erfaringsmateriale, der ligger bag dette lovforslag. Ikke engang tal for, hvor mange der ved forsøgene har fået orientering, eller hvor mange konsultationer der har været givet for de 250 000 kr., som forsøgene har kostet det sidste år, har kunnet opgives. Jeg synes ærligt talt, det er meget betænkeligt at lovgive under sådanne vilkår, navnlig når lovens økonomiske konsekvenser er uoverskuelige. Her er jeg faktisk helt enig med det ærede medlem hr. Kryger, når han ved første behandling udtalte:

„Jeg er klar over, at disse folk ikke skal udføre dette arbejde uden et passende vederlag, og jeg er meget ængstelig for, at den foreslåede form for erhvervsvejledning vil komme til at betyde en ny administrationsgren, hvis udvikling næppe nogen i øjeblikket kan overse.“